

OPPTAK FRA ET HELBREDELSERMØTE

«God aften, venner! Guds store nåde og fred være med dere alle! Mitt opphold her i byen deres blir kort, men jeg har nytt hver time jeg har vært her. Jeg kjenner i mitt hjerte at det ikke blir siste gang jeg besøker Syd-Afrika. Om Gud vil, kommer vi med glede igjen. Og da vil dere sikkert ha enda større tro på grunn av det dere får se og høre i dag. Jeg vet at det i denne forsamlingen her i kveld er mange som har opplevd helbredelse allerede. Kanskje føler dere det ikke ennå, men legg merke til det jeg sier — i de kommende uker vil mange mennesker som har vært syke, komme til sin sjelesørger eller til sine venner og si: «Min magelidelse er forsvunnet,» «Min kreft er helt borte!» eller «Se, armen min, den er helt bra, jeg kan bruke den!» og mange andre liknende ting. Dere vil få se at jeg har talt sannhet.

Hvor gjerne jeg ville se en vekkelse i alle Syd-Afrikanske menigheter! Vi er alle ett i Kristus. Vi er i en ånd, forenet til ett legeme. Ville det ikke være vidunderlig å få se alle samfunns-murene brutt ned, så vi kunne virke som en enhet i Kristus? Dette ville føre vekkelse med seg.

Nå vil jeg gjerne få lov til å lese et avsnitt av skriften. Jeg tror ikke at et møte er som det skal være, uten ordets lesning. Mine ord kan slå feil som et hvert annet menneskes, men Guds ord slår aldri feil. Husk på at Guds ord skal overvinne Satan til enhver tid, over alt og under alle forhold. Da Jesus var her nede,

var Faderen i ham, og han var Faderen lik. Imidlertid brukte han ingen av sine gaver når han møtte Satan, han bare sa: «Det står skrevet.» Hver eneste gang Jesus sa: «Det står skrevet,» beseiret han Satan. Du har løftet i Guds ord, og hvis det jeg sier, ikke er i overensstemmelse med det, er det jeg sier ikke rett. Men hvis mine ord stemmer med Guds ord, da vil Gud stå bak dem, slik han allerede har gjort i våre møter.

Vi vil nå lese fra Lukasevangeliets annet kapitel og begynne med det tjudefemte vers. «Og se, det levde i Jerusalem en mann ved navn Simeon, han var en rettferdig og gudfryktig mann og ventet på Israels trøst, og den Hellige Ånd var over ham, og det var åpenbaret ham av den Hellige Ånd at han ikke skulle se døden før han hadde sett Herrens salvede. Han kom, drevet av Ånden, inn i templet, og da foreldrene førte barnet Jesus inn for å gjøre med ham som skikk var etter loven, da tok han ham på sine armer og lovet Gud og sa: «Herre, nå lar du din tjener fare herfra i fred, etter ditt ord, for mine øyne har sett din frelse, som du har beredt for alle folks åsyn, et lys til åpenbarelse for hedningene, og en herlighet for ditt folk Israel.» Og hans far og hans mor undret seg over det som ble talt om ham. Og Simeon velsignet dem, og sa til hans mor Maria: — Se, denne er satt til fall og oppreisning for mange i Israel, og til et tegn som blir motsagt. Men også din sjel skal et sverd gjennomstinge, for at mange hjerters tanker skal bli åpenbaret. Og det var en profetinne, Anna, Fanuels datter, av Asers stamme, hun var kommet langt ut i årene, hadde levd med sin mann syv år etter sin jomfrustand, og nu for seg selv som enke inntil en alder av fire og åtti år. Og hun trådte til i samme stund og priste Gud, og hun talte om ham til alle dem som ventet på forløsning for Jerusalem.»

Må Herren Jesus legge sin velsignelse til ordets lesning.

Jeg vil gjerne tale litt til dere om forventning. I alminnelighet får en det en forventer. Hvis noen er kommet hit til møtet for

å kritisere, vil nok Satan vise deg noe du kan kritisere. Hvis du er kommet for å bli velsignet, skal nok Gud sørge for at du blir velsignet, for det du forventer, vil du få.

La meg få gi dere et eksempel på hva jeg mener. Min mor sendte meg en gang til et selskap der hun mente jeg ville treffe hennes søster. Hun beskrev henne for meg, hun var liten, hadde nokså skarpe ansiktstrekk, høy panne, tilbakestrøket hår som var flettet baktil. Jeg så etter henne og hadde jo et visst begrep om henne.

Hvis du nå er kommet for å motta helbredelse, må du ha et begrep om hvem Gud er. Tror du det? Gud er ånd, men du kan kjenne ham på den måten han arbeider. Jesus sa at han ville sende Helligånden, at han skulle vitne om Kristus og minne oss om hva Jesus har sagt. Han skulle også vise oss de tilkommende ting. Jesus sa: «Den som tror på meg, han skal også gjøre de gjerninger jeg gjør, ja, han skal gjøre større enn disse, for jeg går til min Fader.» Han sa også at han kunne ikke gjøre annet enn det som Faderen viste ham. Når Faderen viste ham noe i et syn, gjorde Jesus det. Og Jesus er jo den samme i dag som i går, ja, han blir det til evig tid. Derfor bør vi og ha de samme manifestasjoner i våre møter som Jesus hadde på sin tid.

Dere har kanskje hørt noen si: «Å se er å tro.» Jeg vil gjerne bevise at denne påstanden bare er delvis riktig. Like ved siden av meg her ser jeg en mann i sorte klær. Og han har hvitt slips med røde prikker. Hvor mange tror at det er riktig? Det er jo klart at dere kan se ham, for han er jo her. Nå vil jeg si det litt annerledes. Det er en annen mann her, som jeg ikke ser, men han er her likevel. Hvordan vet jeg det? Fordi jeg har en høyere sanse-evne. Det menneskelige legemet har fem sanser som er klart adskilt fra hverandre. Jeg vet at den først omtalte mann er her, for jeg kan se ham. Vender jeg ansiktet bort fra ham, kan jeg ganske visst ikke se ham, men om jeg legger hånden på skulderen hans, kan jeg føle ham. Min syns-sans blir da in-

aktiv, men min følelsessans blir aktiv. Vender jeg meg på nytt mot ham og tar hånden min bort fra ham, oppfatter jeg ham ikke med følelsen, men med synet. Vi har en annen sans. Lytt! Jeg hører musikk! Hvor mange tror at det er riktig? Har dere sett den, følt den, luktet den eller smakt den? Nei. Men dere har oppfattet den med høre-sansen. Her gjelder det altså ikke: «den som ser, han tror», men: «å høre er å tro». Det kan varieres etter alle fem sanser .

Gud skapte mennesket i sitt eget bilde, som et åndelig menneske. Dernest ga han det fem sanser, for at det kunne få kontakt med den jordiske sfære. De har intet med Gud å gjøre, de er skapt med jordiske formål for øye. Men menneskets ånd har og en sans, den heter *tro*. Ved tro kommer mennesket i kontakt med sin Skaper. Som legemets sanser oppfatter de jordiske ting, oppfatter min ånd de himmelske. Min følelsessans er en virkelighet for meg når jeg berører denne mannen. På samme måte er synsevnen og de andre sansene en realitet for meg. Men *troen* er mer enn virkeligheten for min ånd. Tro er virkeliggjørelse av det en håper på og en fast overbevisning om ting en ikke ser.

Hvis nå ikke noe menneske hadde kunnet *se* før, og så plutselig én fikk *syn*, ville vi andre så ikke mene at det var noe underlig med det mennesket når det begynte å fortelle om at det kunne se faste gjenstander og det klare solskinn? Hvis alle vi andre hadde bare fire sanser, ville vi mene at mannen var gal. Men for mannen selv ville det være virkelighet. Slik er det og med troen. Kan dere si meg om denne skjorten er hvit? Hvor mange tror at den er hvit? Det beviser at dere kan se. Hvis nå troen sier at dere vil bli helbredet, og den er like virkelig for dere som synet deres, som sier at skjorten er hvit, da er dere helbredet. Troen erklærer det.

La oss et øyeblikk vende oss til teksten vår. Simeon var en gammel mann som bodde i Jerusalem. En dag fikk han løfte av den Hellige Ånd om at han ikke skulle se døden før han hadde

sett Herrens salvede. Han gikk omkring og sa til alle: «Jeg skal ikke dø før jeg har sett Kristus.» Folk mente sikkert at han var underlig. Kanskje sa de og: «David og alle profetene forventet å få se Kristus. Og legg nå merke til denne mannen, så gammel som han er, mener han at han skal oppleve å se Kristus!» Simeon hadde rett til å tro det, for den Hellige Ånd kan ikke lyve. Og Simeon skammet seg ikke over sin bekjennelse og tok ikke hensyn til om det berørte hans prestisje eller ei. Helligåndens løfte var nok for ham, og han vitnet med glede om hva han trodde på.

Den samme Helligånd som var med Simeon, er her i kveld. Hvor mange tror på guddommelig helbredelse? Hvis dere tror, da husk Davids ord om at «vandyp kaller på vandyp». Med andre ord er det et dyp inne i oss som kaller på dyp omkring oss. Før noen fisk hadde fått finner, var vannet ferdig for den som den skulle svømme i. Før noe tre kunne vokse på jorden, måtte det først skapes jordbunn for det, ellers kunne det aldri blitt noe tre. Dere forstår nok hva jeg mener?

Jeg leste for en tid siden i en avis om et lite barn som spiste gummi fra en sykkelpedal og av et viskelær. Barnet ble undersøkt av en lege som konstaterte at det manglet svovl i kroppen. Gummi inneholder svovl, og barnet spiste altså gummi for å få svovl. Har kroppen behov for svovl, er det klart at det må finnes noe som dekker dette behovet. Når det finnes en lengsel i det menneskelige hjerte, har Skaperen selvsagt og skapt utveg til at denne lengselen kan tilfredsstilles.

Hvis du ber om mer av Gud, er det også mer å få. Da du var en synder, ropte din sjel på Gud. Hedningene roper på Gud, for det er en lengsel i dem å tilbe, og derfor skaper de seg avguder. Det skjer på grunn av uvitenhet om den sanne Gud, men det viser at det er en lengsel i dem, en lengsel etter å måtte tilbe. Det må finnes en Gud noe steds å tilbe, ellers ville menneskene aldri hatt denne tilbedelsestrang i seg. Alle dere som rakte

hånden opp og dermed tilkjennega at dere tror på guddommelig helbredelse — og at dere ønsker den — det må finnes en lekedomskilde et eller annet sted, ellers ville dere ikke hatt dette begjæret. Dere ser altså hvor dyp kaller på dyp.

Simeon hadde fått løfte om å se Kristus. La oss anta at det var mandag morgen, Jesus ble født. De hadde ikke radio eller aviser den gangen, så nyheten måtte gå fra mann til mann. Det kom også noen stjernetydere som gjenkjente barnet etter de tegn som var gitt dem. Englene kom ned og forkynte hans fødsel. Noen få hyrder kom og for å tilbe ham. Men det var ikke mange som visste om begivenheten. Det var omkring to millioner mennesker i Israel på den tiden, og sannsynligvis var det mange andre barn som ble født den natten. Etter jødisk skikk skulle barnets mor den åttende dagen gå til templet med et offer for sin renselse og for å få barnet omskåret. Vi kan forestille oss at det har vært mange mennesker i templet den morgenen. En lang rekke mødre sto der med sine små barn på armen. Et stykke ned i raden sto en liten jomfru med slør for ansiktet og med to turtelduer, som skulle ofres for hennes renselse. De rike ofret et lam, dette var et fattig bondeoffer, to små duer eller dueunger. Og det lille barnet var innhyllet i et svøp.

Marias navn var ikke godt til å begynne med. De sa til henne at det var Josef som var far til barnet. Jeg kan se for meg hvordan de andre kvinnene holdt seg på avstand fra henne og hennes uekteskapelige barn. Men den lille jomfru visste i sitt hjerte at det var Guds Sønn hun hadde i armene sine, selv om han var innhyllet i et fattig svøp. Her var han — Immanuel — i en legemlig bolig. Hun vugget barnet, men de andre holdt seg på avstand fra henne.

Og til templet kom Simeon. Han holdt fast ved løftet om at han skulle få se Kristus. Jeg kan forestille meg hvordan den Hellige Ånd kom over ham og sa: «Simeon! Gå utenfor! Gå utenfor, Simeon!» Han visste ikke hva som skulle skje, men

gikk forbi raden av mødre til han stanset framfor moren med det «uekteskapelige» barn. Han tok barnet i armene sine, og mens tårene trillet ned i skjegget hans, ba han: «Herre, nå lar du din tjener flytte herfra i fred, etter ditt ord, for mine øyne har sett din frelse — — —.»

Over i et hjørne lå en gammel kvinne og ba. Hun var profetinne og hadde i årevis ventet på Israels trøst. Plutselig sa Helligånden til henne: «Anna, reis deg!» Og der kom hun, ledet av den Hellige Ånd til Maria. Hun tok barnet i armene og priste Gud.

Og den samme Hellige Ånd som førte Anna til Frelseren, er her i kveld, for å lede deg til sin Frelser, Jesus Kristus, som hin gang døde på korset og som senere sendte oss sin Hellige Ånd. Og selv om det er underlig for dere, så er det Helligånden som har nedlagt lengselen i dere etter å bli helbredet av Gud. Som han fordum ledet Simeon og Anna, har han ledet dere hit i kveld. Og — «Det går en kilde fylt med blod ut fra Immanuels sår, og hver som bader i den flod, sin synd bortrenset får.» Og hvert eneste sykt menneske kan oppnå lekedom.

«Han ble såret for våre overtredelser, knust for våre misgjerninger, straffen lå på ham, forat vi skulle ha fred, og ved hans sår har vi fått lekedom.» Hver enkelt av oss. Og, dere kjære, som er her, kan komme og bli helbredet. Den samme Helligånd som ga Simeon et løfte, gir også deg et løfte. Den samme Helligånd som ledet Simeon til Kristus, har ledet deg til helbredelsens kilde. Han er den samme Helligånd i dag som i går, ja, til evig tid. Tror du det? De som er Guds sønner og døtre, vil også lå seg lede av Guds Ånd.

Jeg er bare et menneske, skjønt jeg ble født som profet, som skulle se syner. For ti år siden åpenbarte en engel seg for meg. Han var kledd i hvitt, og et lys strålte omkring ham. Han kunne vel veie en hundre kilo, var barfot og hadde langt hår som bølget

ned over skuldrene. Han kom hen til meg og sa at jeg var født til verden for å be for syke. Han sa at han var sendt fra den allmektige Gud for å kunngjøre meg dette. Han sa at hvis jeg ville handle oppriktig og kunne få folk til å tro meg, skulle ingen sykdom holde stand mot min bønn, selv ikke kreft. Jeg svarte engelen at jeg kunne ikke gå, for jeg var ulærd. Han sa da at som profeten Moses hadde fått to tegn, skulle jeg og få to tegn, som skulle bevise sannheten av min sendelse. Og han sa at når jeg tok et menneske i hånden, ville han tale til meg og åpenbare hvilken sykdom mennesket led av. Mange ting ville komme til å skje, og jeg skulle få syner. Jeg skulle komme til å kjenne menneskehjerters hemmeligheter og få lys både med hensyn til deres fortid og deres framtid.

Før han forlot meg spurte jeg ham hvordan dette kunne gå til. Han sa da at da Jesus var her nede kunne han ingen ting gjøre av seg selv, men bare det som Faderen viste ham. «Jesus Kristus er i går og i dag den samme, ja, selv til evig tid.» Hvis han er den samme i dag som han var den gangen, vil han også helbrede på samme måten i dag som han gjorde den gangen.

Jeg kunne berette i timevis om hvordan Gud har helbredet mennesker på underfull vis, men tiden tillater det ikke. Vi må gå i gang med å be for de syke. Jeg ville ønske at jeg kunne be personlig for den enkelte av dere, men det er umulig. Jeg vil be for hele forsamlingen, og alle kan bli helbredet — på samme måte som synderen ved å ta imot ordet i tro, kan bli ny skapning. Jeg ønsker at dere skal tro at dere oppnår helbredelsen ved den samme tro som frelser og helbreder sjelene deres.

Vi vil gjøre som vi pleier, og kalle fram ti—femten mennesker i kveld som har fått bønnekort. Jeg ønsker at dere skal forstå at helbredelsen ikke har noe å gjøre med disse kortene. Jeg kaller fram noen få mennesker, for at dere kan få se gaven i virksomhet og derved komme til tro. Det hjelper og til å nedkalle Guds salvelse over meg.

Vi vil i kveld som alminnelig, kalle fram ti—femten mennesker til plattformen. Dette er ikke helbredelsesmøte, som sådant, men det er en demonstrasjon av det som kan skje med dere alle i salen. Min sønn, Billy, har delt ut bønnekort tidligere i kveld. Billy-Paul, hvilke numre har du delt ut i kveld?»

«L - 50 til L - 100.»

«Utmerket! Han har delt ut 50 bønnekort for denne kvelden, og jeg tror at vi kan kalle de første femten fram, fra L - 50 til L - 65. Den som har det — vær vennlig å komme fram her så snart som mulig, for at vi kan be for dere.

Men tro nå ikke at dere som ikke har fått bønnekort, ikke kan bli helbredet. Helbredelsen har ikke noe å gjøre med bønnekortene.

Mens det nå blir ordnet med helbredelseskøen, vil jeg gjerne få si til dere, kjære kristne venner, at jeg er ikke kommet til dere som en guddommelig helbreder. Jeg kommer til dere som deres bror, og akter ikke å innta plassen som deres doktor. Jeg kommer for å be for dere etter guddommelig åpenbaring og etter Guds mønster. Sitt kall og sine nådegaver angre ikke Gud på. Leger er også Guds tjenere, og de gjør alt de kan for å hjelpe oss. Men deres kraft og kunnskap er begrenset. Guds makt er derimot ubegrenset. Hvis leger og sykepleiersker ikke var nødvendige, hadde vi ikke hatt dem. De er til stor hjelp for oss. Jeg verdsetter i høyeste grad hva sykepleierskene har gjort for de syke og svake under disse møtene. Gud velsigne dere alle, både leger og sykepleiersker! Min lille pike som er hjemme, vil bli sykepleierske. Og hvis min sønn ikke blir predikant, vil jeg gjerne han skal bli lege.

Mange mennesker sier at de vet godt at Gud kan helbrede, men — vil han? I salme 103 blir helbredelse av sykdommer sidestillet med tilgivelse for synd. Hvis det altså er Guds vilje å tilgi synder, må det og være hans vilje å helbrede sykdommer.

Jeg vil gjerne be over disse lommeørklær. Og her er mange brev. Hver måned mottar jeg en mengde slike brev, ja, tusenvis av dem, fra syke verden over. Og det har skjedd store ting. Dette skjer i overensstemmelse med Bibelen. Ap. gj. 19.

Paulus visste at Gud bodde i ham. Vil dere nå også tro at Gud bor i dere?

Vær i stillhet og ærefrykt mens jeg ber til Gud.

— Barmhjertige Fader, jeg ber deg i din Sønn, Jesu navn, at du vil velsigne lommeørkleene som ligger her på disse stolene og i disse eskene. Mange er alvorlig syke, jeg ber for dem, kjære Fader. Det er en stakkars gammel far som sitter blind hjemme i sin stue, og en lidende mor som ligger i sin seng. De venter på at disse lommeørkleene skal komme tilbake til dem. Det står jo i skriften at det ble tatt tørklær og belter fra Paulus' innvidde legeme og brakt til de syke, og sykdommene vek fra dem, og de onde ånder for ut. Fader! Vi vet godt at vi ikke kan sammenliknes med Paulus, men du er ennå den samme, Jesus, som var med Paulus og med hele ditt folk. O, Gud, gjør det samme igjen, så folk må vite at du er Jesus, Guds Sønn, den samme i går, i dag, ja, til evig tid.

Du har vært så god mot oss, himmelske Fader, og tiden går så fort når vi taler om Jesus og hans underfulle gjerninger. Da han var her på jorden sa han at om en liten tid skulle verden ikke se ham mer. Men det forstår denne verdens mennesker ikke. De er forblindet av denne verdens Gud og vandrer på sine egne veger og etter sine syndefulle lyster. Men vi takker deg, fordi du har sagt at du vil være med oss alle dager inntil verdens ende.

Hvor som helst du finner et oppriktig hjerte i kveld, vil du lede det ved din Ånd. Å, Gud, denne lørdag kveld er det så mange mennesker som er ute for å handle, og mange sitter på vertshus og spillebuler, mange unge menn ligger døddrukne på barens golv, og unge piker er på gale veger og danser seg

like ned i ugudelighetens grav. Å, Gud, la noen komme disse mennesker til hjelp! Tal til dem og la dem finne vegen til det gode, gamle kors og bli dine tjenere, Herre!

Det er mange her i kveld som er syke og lidende. Jeg føler din Ånd nær nå, og vi vet alle at du er her. Du har jo sagt at «Hvor to eller tre er samlet i mitt navn, der vil jeg selv være midt i blant dem.» Vi føler så bokstavelig din nærhet med vår åndelige følelse, og vi vet at du er her.

Og nå, Fader, når jeg har vitnet for disse mennesker om din guddommelige gave, har de jo bare mitt ord å holde seg til hvis ikke du taler, Herre! Men jeg vet at du vil tale, åpenbare deg og vitne, og all pris og ære tilkommer deg, du Guds underfulle Sønn. Du har så underfullt forløst oss, fortapte syndere. Vi var skyldige til død, forkastelse og helvete, men du har forløst oss. Å, hvor mitt hjerte fryder seg når jeg tenker på at jeg er forløst! Og like sikkert som du oppsto fra graven, skal vi en dag oppstå i et nytt legeme, og vi skal aldri bli syke eller lide mer.

Kjære Gud, velsign dem som er kommet hit i kveld! La Helligånden virke på hele forsamlingen nå! Må de av hele hjertet motta deg og bli frelst og helbredet i kveld! Det ber vi om i din Sønn, Jesu navn, amen.

La den første pasient komme!

God aften, frue. Tror De av hele Deres hjerte at Gud har sendt meg for å hjelpe Dem? Jeg er Guds tjener, og jeg kan bare inspisere Deres tro, så Gud får hjelpe Dem. Jeg kan ikke gjøre hva Gud allerede har gjort. Jeg er profet og kan bare fortelle Dem hva som feiler Dem på grunn av et syn jeg har hatt. Hvis jeg nå kan si Dem hva som feiler Dem, vil De da tro at Gud har sendt meg?

Før De gikk til møtet i kveld, var De i bønn, ikke sant? De ba om at De måtte bli kalt fram i kveld, De har i lengre tid lidd av forferdelig hodepine. Tror De av hele Deres hjerte? Så gå hjem og ta imot helbredelsen!

Kom, min unge venn! Elsker du Jesus! Guds Ånd er allerede over dette barn. Hvis Jesus sto på denne plattformen og fortalte deg, gutten min, at det er forskjellige ting som er galt med deg, ville du tro ham da? Om jeg nå sier deg det, vil du da tro at Gud har sendt meg? Jeg er bare Guds redskap. Jeg ser et syn av denne lille gutten som står her foran meg. Du lider av åpne sår i munnen. Er det ikke riktig? Gå hjem og gled deg over at Gud har helbredet deg!

God aften, frue. Tror De av hele Deres hjerte? Det er en søt, liten pike De har. Jeg har og en liten pike hjemme, hun er litt mindre enn deg. Navnet hennes er Rebekka. Men jeg måtte reise fra min lille Rebekka for å komme over her og be for deg.

Du vet nok at Jesus, Guds Sønn, elsker alle små barn. Hvis han var her, ville han ta dem i favn og velsigne dem. Han sa: «La de små barn komme til meg og hindre dem ikke, for Guds rike hører dem til.» Hvis Jesus var her i kveld, ville han velsigne deg. Han ville legge hendene sine på deg, og han ville vite hva som feiler deg. Tror du det? Tror du også at Jesus kan vise bror Branham hva som feiler deg? Du er en søt liten pike!

Mor! Deres barn er født i denne tilstanden. Det er en nerve-lidelse som har svekket henne og satt henne tilbake. Hele hennes

legeme er i en elendig forfatning. Det er ikke så meget organiske besværligheter, men barnet er satt helt tilbake i veksten. Hun er apatisk, spiser ikke ordentlig og lider stadig av forkjølelser, ikke sant?

Alle ting tjener dem til gode som elsker Gud. Jeg har lyst til å spørre Dem om noe. Barnet betyr mer for Dem enn selve livet. Vil De love at hvis Gud gjør henne frisk og sunn, at De ikke oppdrar henne til å bli en moderne pike, men oppdrar henne til Guds ære, så Gud må få hennes liv i sine hender? Vil De undervise henne på en slik måte, og vil De selv leve på samme måte og være et eksempel for henne på en virkelig sann troende, fylt av Guds ånd? Vil De gjøre det? Er det sant det jeg har sagt Dem om barnet? Nåvel, jeg tror det er håp for barnet Deres. Gud taler i Deres hjem. De forstår hva jeg mener, ikke sant? Selv før jeg sa det, visste De det! Jeg følte det kom tilbake til meg, så jeg behøver ikke si mer. Gå nå og tjen Gud hele Deres liv. Jeg ønsker å velsigne Deres lille barn. Kom her, lille venn, og slå armene dine om meg!

Allmektige Gud, livets opphav, enhver god gaves giver! Denne stakkars lille kvinnen som står her foran meg med sitt lille barn, hvis blå øyne ser inn i mine, minner meg om min egen lille Rebekka, mange tusen mil borte over havet.

Gud, vær dette lille barn nådig! Hør din tjeners bønn, Fader! Du har hørt hennes mors løfte. Du har gitt meg et syn, og du kjenner alle ting. Og som hun står her med sitt lille legeme mot mitt, la det da bli som i profeten Elias' dager, da han la sitt legeme mot det døde barns, og det fikk liv. Må styrke og sunnhet komme i barnets kropp. Må forkjølelsene og sykdommene opphøre i dette legemet, og må hun aldri glemme denne kvelden. Må dette bli dagen da Guds velsignelser kommer over dette barn! Må hun tjene deg alle sine dager og hennes kjære likeså. Jeg velsigner dette lille barn som din profet, i din elskede Sønn, vår Herre Jesus Kristi, navn. Amen!

Lille venn, du skal ikke frykte mer. Du skal bli helt frisk. Forkjølelsene og de andre plagene i kroppen din skal holde opp. Gud signe deg!

Her står en dame som jeg ingen ting vet om. Men min Fader kjenner henne og kan skjenke meg en dråpe av sin kunnskap. Tro av hele ditt hjerte, og du er helbredet! Jesus er i går og i dag den samme og blir det til evig tid.

(Branham vender seg mot forsamlingen.) Jeg ser en lidende mann stå der. Jeg ser hva som er i vegen med Dem. Men jeg kan ikke helbrede Dem. Tror De at Jesus Kristus kan gjøre Dem frisk? Hvis jeg er i stand til å si hva som feiler Dem, da vil De tro, ikke sant? De lider av dobbelt brokk. Hvis dette er sant, så løft hånden Deres. Hvis De nå tror, kan De gå helbredet hjem. Gud signe Dem! Ha tro til Gud! Tro ham av hele Deres hjerte!

Det er vidunderlig å stå her og se hvordan Herren arbeider i denne forsamlingen. Det er en annen mann med brokk her. Han ville også gjerne bli frisk. Ikke sant, min herre? Hvis De tror, er De helbredet! Ha bare tro til Gud, og hold på å tro! Gud helbreder Dem.

Det er Deres hustru som sitter ved siden av Dem. Tror De jeg kan si hva som feiler Dem, frue? Tror De at jeg er Guds profet? Det gjør De! De lider av for høyt blodtrykk. Hvis De tror av hele Deres hjerte, kan De gå hjem og være helbredet. Gud signe Dem!

(Branham vender seg igjen til de syke i helbredelseskøen.) Det var godt De kom, frue! Tror De av hele Deres hjerte? Tror De at Jesus Kristus er her for å helbrede Dem? Jeg ser hva De lider av, en sykdom jeg ville ønske aldri hadde eksistert! Men det var den første sykdommen Gud lofte meg å helbrede når jeg ba om det, nemlig tuberkulose. Denne fryktelige sykdom som for femten år siden tok Billys mor bort fra denne jord. Det var før Gud betrodde meg sin gave. Jeg har alltid foraktet tuber-

kulose. Må Gud i kveld gi meg kraft til å befri Dem fra sykdommen!

Å, Fader, vær nådig! Jeg ber deg av hele mitt hjerte at du vil høre min bønn og gi meg tro til å drive denne demonen ut, som ellers vil sende denne stakkers, lille kvinne i en for tidlig grav. Vær nådig, Gud, og driv denne sykdomsmakten ut av henne! Gi din tjener kraft og nåde og tro nå til å møte denne fryktelige fiende!

Du, demon, som kalles tuberkulose, jeg kommer til deg i denne troens duell og utfordring, idet jeg påberoper meg den guddommelige helbredelses-nådegave som er gitt meg ved Herrens engel. Det vet du! Kom ut av denne kvinne! Forlat henne! I Jesu Kristi navn, forsvinn ut av henne, så hun kan leve!

Min søster! Jeg er en fremmed for Dem, men gjør bare som jeg sier! Vil De! Og en dag vil det over på den andre siden av havet komme et brev til meg som forteller: «Bror Branham, nå er jeg fri for tuberkulosen!» Gå derfor lykkelig og gla og spis hva De ønsker! Og De vil snart ta til i vekt og føle Dem vel! Gud signe Dem! Skriv Deres vitnesbyrd og send det til meg i Amerika!

Neste pasient, vær så god!

Herrens engel er hos oss her. Satan vil prøve å hindre oss i å tro, men Herrens engel ønsker at dere skal tro. Det er deres innstilling som avgjør hvor vidt dere blir hjulpet. Hold ved å tro!

De står like foran et operativt inngrep. De har en svulst i magen som man vil forsøke å fjerne. Forholder det seg slik? Løft da Deres hånd i været. Tror De at De skal bli frisk? Gud velsigne Dem! Gå hjem med glede, Deres tro har helbredet Dem. Pris skje Gud.

Denne kvinne lider av det samme. Men hun tror av hele sitt hjerte, Gud har lekt Dem!

De lider av magesår. Men gå bare hjem, for De skal bli frisk!

Om Gud vil tale til meg og la meg vite hva som feiler Dem, vil De da ta imot helbredelse i tro? Sukkersyke. Men den er De helbredet for! La oss si: «Pris skje Gud!» Deres lege vil snart si at De ikke behøver komme til ham mer, bror! Skriv Deres vitnesbyrd til oss! Gud signe Dem!

God kveld, min herre! Tror De at De er helbredet nå? De kan gå hjem og spise hva De vil, for magelidelsen Deres er forsvunnet! Gud signe Dem! Gå bare hjem og spis! Det er lenge siden De spiste hva De hadde lyst til.

(Branham vender seg igjen til forsamlingen.) Den damen som sitter der over, led av en underlivssykdom, men nå er den borte, pris skje Gud!

Det er omtrent fem tusen mennesker her som søker å få helbredelse ved gaven. Det er som årer som drar fram og tilbake. Jeg kan nesten ikke finne ut hva det er, men én ting vet jeg — at Jesus Kristus, Guds Sønn, er her for å helbrede dere. Tro av hele deres hjerte!

Unge mann der over ved veggen, tror du at jeg er Guds profet? Tror du at vi befinner oss i Guds nærhet nå? Du vet hva din vanskelighet består i. Du kan ikke beholde maten. Du er meget trett, og du kan nesten ikke klare å stå opp. Du har en lengsel i ditt hjerte. Du ønsker å tjene Gud, og du har aldri tjent ham slik som du ønsker å gjøre det. Er det ikke riktig? Ta imot ham nå som din Frelser! Bli døpt med Helligånden og bli helbredet!

De, som sitter i rullestolen der! Gud har helbredet Dem fra Deres forkrøblete tilstand. Gå hjem i tro og bekjenn hva Kristus her har gjort for Dem, og De skal være fullstendig helbredet.

La den neste pasienten komme

Kom, frue! Tror De av hele Deres hjerte? Hun kan ikke forstå engelsk, men fortell henne at hun er helbredet. Hun har hatt en hjertelidelse. Si at hun kan gå hjem med glede! Hun kan ikke tale engelsk, men hun vet hvordan hun skal tro.

Kom her hen, min herre. Vil De adlyde meg som Guds profet? Godt. De har hatt leddgikt i lang tid, ikke sant? Rekk Deres hender i været og beveg Deres føtter opp og ned! Gå bort over plattformen! Jesus Kristus har helbredet Dem. Gud signe Dem! La oss prise Gud!

De har hatt vanskeligheter med Deres rygg, søster. Bøy nå ryggen bakover, for Jesus har helbredet Dem for lidelsen. De har den ikke mer. Amen.

Gud, i Jesu Kristi navn ber jeg deg om helbredelse for dette lille barn. Må hans øyne bli normale. Forlat ham, Satan! Jeg byder deg å forlate dette barn!

Hvor lenge har han vært skjeløyet? Han er ikke skjeløyet mer! Øynene er fullstendig rette og normale. De kan gå hjem med glede, min herre! Barnet er fullstendig helbredet. La oss takke Gud for det. Se, på det lille barnet! Øynene er fullstendig rette. Si, pris skje Gud

(Branham vender seg mot forsamlingen.) Jeg ønsker at dere skal tro av hele deres hjerte og se denne veg. Gud ønsker å helbrede dere, og alt dere behøver å gjøre er å motta lekedom ved tro. Gud er da nødt å møte dere.

Jeg ser en mann der nede med magekreft. Tro av hele ditt hjerte

Se nå alle denne veg og tro av hele hjertet. Jesus Kristus er her for å helbrede dere. De, søster, som sitter der i hjørnet, De lider av en neurose. Reis Dem opp, for Jesus Kristus har helbredet Dem. Amen, halleluja!

Deres barn har det allerede bedre, bror, ikke sant? Det oppfører seg allerede helt annerledes enn det pleier. Jesus har helbredet det i kveld. Pris skje Gud!

Kan alle høre helt der nede? Stundom — når Guds salvelse kommer over meg — kjennes det som ansiktet mitt er valent. Tro ikke at jeg er nervøs, fordi om jeg gnir ansiktet mitt, men leppene mine kjennes så tykke. Det er i virkeligheten en salig fornemmelse som jeg slett ikke kan forklare. Jeg elsker Jesus, jeg elsker ham av hele mitt hjerte.

Det sitter en dame der i bønn. Søster, med den mørke kåpen, se denne vegen, og tro av hele Deres hjerte! De er plaget av en demon, ikke sant? De blir angst og utkjørt. Hvis det er som jeg sier, da rekk hånden Deres opp. Gud har hørt Deres bønn. Satan kan ikke holde på Dem. Hold hånden Deres i været mens jeg ber for Dem!

Kjære Gud! Du ser hennes tilstand og vet at denne stakkers søster er bundet. Satan prøver å få henne til å tro at det ikke er noen hjelp for henne, men jeg ber deg om barmhjertighet for henne. I de siste minutter har hun av all makt forsøkt å komme i kontakt med deg. Fader! Jeg byder denne ånd i Jesu Kristi navn å forlate denne søster. La henne gå her fra i kveld glad og lykkelig og frisk igjen i Jesu Kristi navn. Amen!

Søster, nå er De ferdig med dette. De er fri! Tro det bare av hele Deres hjerte!

Ønsker alle dere der over å bli helbredet? Tror dere av hele deres hjerte? Venner, jeg ville gjerne bli her en time lengre, men kreftene mine avtar fort nå. Det kommer av synene det. Og det kan jeg ikke forklare. Men — tro nå! Hvis dere vil gjøre som jeg ber dere om, vil dere alle bli helbredet. Det er det samme som om jeg ba for hver enkelt av dere. Dere vet, venner, at jeg har fortalt dere sannheten, og Gud har stadfestet at det er sannhet. Jesus Kristus helbredet den enkelte av dere for mer enn 1900 år siden.

Hvor mange av dere har nå tro til å ta imot Jesus Kristus som deres lege? Rekk hendene opp! Også dere som sitter i rullestoler eller på bårer! Dere kan bli helbredet! Jeg har gjort det engelen har bedt meg om å gjøre når han påla meg å gjøre de tegn som profeten Moses gjorde. Be nå oppriktig og inntrengende, og ingen ting skal kunne holde stand mot bønnene deres. Tror dere det? Så bøy hodene et øyeblikk!

Vår himmelske Fader! Jeg ber deg om nåde i denne stund, nåde for hele menneskeheten og særlig for de mennesker som ligger her. Jeg har vitnet om deg, du store Gud, og om din elskede Sønn, Jesus, og Helligånden har stadfestet at mitt vitnesbyrd er sant. Og nå, Fader, jeg har fortalt dem om at din Sønn døde for deres helbredelse, og Herrens engel møtte meg og salvet din tjener til å gå med dette budskap.

Virk i denne forsamling! La den helbredende strømmen fra Golgata, hvor vår Herre Jesus ofret sitt legeme og blod, nå hver lidende som i denne stund hører mitt budskap! Kjære Fader! Velsign enhver som nå er i bønn! Enhver som tror budskapet. Gjør det, Herre! Hør mitt ydmyke rop til deg! Jeg ber deg besvare min bønn!

I Jesu Kristi, Guds Sønnns navn, byder jeg over enhver sykdomsånd, hver demon og hver makt som bevirker at folk her er bundne, forkrøblet, skjeløyd, blinde eller besværede. Satan, du er avsløret! Du kan ikke holde disse menneskene fangne. Din makt er brutt. For Jesus seiret over deg på Golgata. Jeg representerer Ham nå ved en guddommelig gave, og du er avsløret og overvunnet. Jeg besverger deg ved min Herres, Jesu Kristi navn, hvem du har å adlyde, for jeg nevner hans navn i ærbødighet og hellighet over disse syke menneskene. Du skal forlate dem, så de blir lekte ved Jesus Kristus, Guds elskelige Sønn, Amen!

Mens nå alle hoder er bøyd ønsker jeg at dere stadig skal tro, mens jeg sier disse ord. Jeg vet hva som kreves for å overvinne Satan, og jeg uttaler nå disse ord, som jeg vil at dere skal be fra dypet av deres hjerter, mens jeg uttaler dem. La alle de syke over alt i denne bygningen nå be disse ordene av hjertet etter meg.

Allmektige Gud, himmelens og jordens Skaper, det evige livs opphav, hver god gaves giver, send din helbredende strøm ned over meg, stakkars, lidende, dødelige menneske. Jeg anerkjenner nå din Sønnns død på Golgata, ham, som døde for min helbredelse. Ved din nåde, Herre, vil jeg fra denne stund og fremover vitne om min helbredelse. Det står at du er den yppersteprest vi bekjenner, og jeg vil bekjenne min helbredelse til jeg er fullkommen frisk. Hør meg, Herre, for jeg overgir meg selv til deg til legemets helbredelse, og jeg vil gi deg all æren og prise deg i din hellige Sønnns, Jesu Kristi, navn. Amen.»